

Кінець місяця

Юрій Завадський

Інспектор зі швидкості
навідувався до мене,
його долоньки мокрі й холодні,
на чолі блискітки поту,
а в останніх числах
він вирішив утекти від усіх.
Інспекторе, відкрий мені таємницю,
хто виграв у війні за свої любові,
кому віддав незліченного часу,
і як дожив би до логічного завершення
ліній ніжного метрополітену?
У кріслі сиджу навпроти нього,
витягую цигарку і не наважуюся підкурити,
я собі колишній, з повними легенями кашлю,
з усіченим відчуттям такту,
з нервовими літерами.
Був колись малим хлопцем, інспекторе,
без жалю за жовтим сонцем,
отримував листи, налиті віршами,
не хочу тепер і згадувати
імена коханців.
Рядок закінчується, як дорога,
запахом смоли і солярки,
і хто тепер чекатиме з перевіркою
мого наплічника і мої долоні?
Інспекторе, відкрий мені таємницю,
хто виграв у війні за свої любові,
кому віддав незліченного часу,
і як дожив би до логічного завершення
ліній ніжного метрополітену?